

Fra Kirkens Missionsmark

ORGAN FOR PAVENS VERDENSOMSPÆNDENDE NETVÆRK AF BØN

Den universelle intention:

OKT. KVARTAL 2023

Focus på Kirken i den synodale proces

Lad os bede for Kirken, at den må praktisere lydhørhed og dialog som en livsstil på alle niveauer og lade sig lede af Helligånden mod verdens periferi



Frans af Assisi mindes 4. okt.

MARIUPOL

Mariupol det navn kendte jeg ikke, da jeg i februar 2021 rejste til Tyskland. Men nu er det et navn, jeg aldrig vil glemme; et navn forbundet med billeder af død og ødelæggelse, for Mariupol var den første ukrainske by, der blev sønderbombet, da Rusland i februar 2022 invaderede landet. Nu er der mange sådanne byer. Ja, undertiden spørger jeg mig selv, om der overhovedet er en by, der ikke er blevet bombarderet?! Ødelæggelserne er enorme. De har ramt: skoler, univer-

siteter, biblioteker, hospitaler, kirker, verdens kulturarv, verdens naturarv – og ganske almindelige huse, der husede ganske almindelige mennesker; mennesker, der blot ønskede at leve i fred med deres naboer. Det er ødelæggelser i et omfang, som det vil koste milliarder at udbedre.

Mariupol, det navn er ikke slavisk, det er græsk og betyder Marias by. Navnet vidner om en årtusind lang tilstedeværelse af grækere i det

sydlige Ukraine. Selv i dag er der et græsktalende mindretal der. Den græske indflydelse har været med til at gøre Ukrainerne til det, de er i dag. Det var nemlig fra Konstantinopel, at kristendommen nåede Kyiv, og siden til Moskva, men der har også fra gammel tid været både jøder og muslimer i landet. Det var altså et multikulturelt område. I det 18.årh. blev det østlige og sydlige Ukraine en del af det russiske kejserrige. Men det har aldrig været nemt at tilhøre et mindretal i Rusland. Således flygtede utallige jøder i det 19.årh. fra de tilbagevendende progromer, og i 1944 blev Krimtartarerne deporteret fra Krim, og de kunne først vende hjem efter Sovjetunionens sammenbrud i 1991.

Nej, det er bestemt ikke let at tilhøre et mindretal i Rusland. Man behøver blot at spørge tjetjernerne. De forsøgte i 1900'erne at blive et selvstændigt land, men de blev bombet til underkastelse. Hovedbyen Grosny lå i ruiner, men den er blevet genopbygget med brede boulevarder, og alt hvad dertil hører. Den skulle være en russisk mønsterby – og nu er det Mariupols tur, også den skal væ-

re en russisk mønsterby, med streg under russisk. Russerne er begyndt at bygge nye boligblokke i forstæderne. Der kan tilflyttere fra Rusland flytte ind; en bolig ved det Azovske hav er uden tvivl en uimodståelig fristelse for mange russere. De lokale ukrainere tæller ikke, de må holde lav profil, ellers risikerer de at blive deporteret, sådan som Krimtartarerne blev det. De forventes at opføre sig som loyale russere, for set med russiske øjne, er ukrainerne russere, der har glemmt, at de er russere!

Ukraine er blot et brændpunkt blandt mange. Utallige er de mennesker, der har brug for vores forbøn. Lad mig blot nævne yderligere to bønssintentioner: De mange ofre for det store jordskælv i Marokko, og de forfulgte kristne i Nicaragua. I Nicaragua har den marxistiske sandinistregering blandt andet nedlagt et jesuitisk universitet, forbudt ordenen og konfiskeret dens ejendom.

Sr. Rut Maria Schmidt OSB

BREV FRA SR. MARIA BATOOL, PAKISTAN

-Kære Missionsmarken,
Jeg beklager at jeg ikke har skrevet tidligere. For tiden har vi kristne endnu flere problemer end normalt. Mange kristnes huse og kristne bygninger bliver stormet af vrede mus-

limer, de ødelægger alt inventar, de stjæler, smider møblerne ud af vinduerne og sætter derefter ild til dem og husene. Det samme gælder for kirkebygningerne, 23 kirker er brændt ned. De kristne beboere er

nu nødt til at bo på gaden. Politiet er ikke rigtigt i stand til at stoppe

hændelserne. Dette sker i Jarhanwala, Punjab områderne, som er knapt





2 timers kørsel fra, hvor vi bor. Vi er bange for at det samme kommer til at ske for os.

I vores skole har vi 450 elever, af dem er 300 katolikker og 150 muslimer. Vi tilhører oprindeligt en fransk franciskansk tredje ordens kongregation, som kom til det daværende Indien i 1901. I 1922 blev vores skole, Sct. Mary's high school og vores nuværende kloster, samt kirken bygget som siden er blevet til Marias pilgrimssted kaldt Mariambad (Marias by). I 1993, rejste de sidste franske

nonner tilbage til Frankrig pga. deres høje alder. Vi er nu 72 pakistanske nonner, som arbejder forskellige steder i Pakistan, som prøver at forsætte det gode arbejde, som vores franske medsøstre gjorde. Her i Mariambad er vi 7 nonner, der tager os af skolen og kirken. Fem af os underviser på skolen. Vi har 10 klasser op til tiende klasse med omkring 45 elever i hver klasse. De fleste af vores elever kommer fra fattige katolske og muslimske famili-



er. Hvis de ikke kom i vores skole, ville de være analfabeter. Det første vi gør dagligt, når de kommer i skole er at servere dem morgenmad, ved 12tiden får de frokost og et krus mælk inden de tager hjem igen. Til Jul og Påske forsyner vi dem med tøj og sko. Vi har ansat 12 skolelærere og betaler dem 6000 rupier om måneden (140Dkk), som er en lav løn. Der er mange familier der søger vor skole til deres børn, men vi afviser dem desværre, da vi har ikke plads til flere.

De seneste tre år, er vi nonner blevet chikaneret fra forskellige sider og vi er nødt til at holde en lav profil samt arbejde næsten i det skjulte for ikke at have problemer med det muslimske samfund. Du ved at vi var nødt til at skifte bankkonto, da bankbestyreren gjorde det vanskeligt for os at modtage penge fra Jesu Hjerte i Danmark. Vores almindelige post bliver også kontrolleret.

Vi beder til at Gud og Guds Moder vil beskytte os og skåne os og vores kirke og skole for de ødelæggelser som sker i Jarhanwala.

Hvede	200.000
Ris	130.000
Spiseolie	100.000
Brændsel	50.000
Påske party	40.000
Påske klæder	50.000
El – regning	80.000
Lærers Løn	100.000
Medicin	30.000
Transport	28.000
Total	808.000

(19.000 Dkk)

Jeg vedlægger listen af de udgifter, som vi har betalt med jeres sidste pengedonation i april.

Uden jeres støtte vil vi ikke være i stand til at klare vores skole

Jeres hengivne,

sr. Maria Batool

INTENTION – OKTOBER

Focus på Kirken i den synodale proces

Lad os bede for Kirken, at den må praktisere lydhørhed og dialog som en livsstil på alle niveauer og lade sig lede af Helligånden mod verdens periferi



AT LYTTE TIL HINANDEN I KIRKEN

Også i Kirken er der et stort behov for at lytte og høre på hinanden. Det er den mest dyrebare og livgivende gave, vi kan tilbyde hinanden. "Kristne har glemt, at tjenesten til at lytte er blevet overgivet til dem af ham, som selv er den store lytter, og hvis arbejde de skal dele. Vi bør lytte med Guds ører, så vi kan tale Guds ord". Således minder den protestantiske teolog Dietrich Bonhoeffer os om, at den første tjeneste, vi skylder andre i fællesskabet, består i at lytte til dem. Den, der ikke ved, hvordan han skal lytte

til sin bror eller søster, vil snart heller ikke længere være i stand til at lytte til Gud.

Den vigtigste opgave i pastoral virksomhed er "ørets apostolat" - at lytte før man taler, som apostlen Jakob formaner: "Lad enhver være god og hurtig til at lytte, og tænke sig om før man taler, og ikke være for hurtig til vrede" (1:19). Velvillig til at give noget af vores egen tid til at lytte til mennesker, er den første barmhjertige handling.

En synodeproces er netop sat i gang. Lad os bede om, at det bliver

en god mulighed for at lytte til hinanden. Fællesskabet er faktisk ikke et resultat af strategier og programmer, men er bygget i gensidig lytning og samtale mellem brødre og søstre. Som i et kor kræver enheden ikke ensartethed, monotoni, men mangfoldighed og variation af stemmer, polyfoni. Samtidig synger hver stemme i koret, mens man lytter til de andre stemmer og i forhold til helhedens harmoni. Harmonier er udtænkt af komponisten,

men dens realisering afhænger af samspillet mellem hver eneste stemme.

Med bevidstheden om, at vi deltager i et fællesskab, der går forud og inkluderer os, kan vi genopdage en symfonisk kirke, hvor hver person er i stand til at synge med sin egen stemme og byde velkommen til andres stemmer som en gave til at vise harmonien, som Helligånden sammensætter.

Oktober 2022 - Bispesynoden

august 2021 <https://thepopevideo.org/august-church-on-the-way/>

oktober 2019 <https://thepopevideo.org/missionary-spring-in-the-church/>

MESSAGE FOR THE 56th WORLD DAY OF SOCIAL COMMUNICATIONS

PAVE *FRANCIS*

24 January 2022

**Fra Missionsmarken - Jesu Hjerte Sogn
Stenosgade 4 A - 1616 København V**

Mail: verri.mg@gmail.com

Pater A. Ziggelaar's SJ missionsværk

Gaver: kan indbetales til Jesu Hjerte Menighed
Bankkonto: 1551 3120021907 Mærket **"Mission"**

MobilPay: Kode 550568
Som kommentar skriver du dit navn og **"Mission"**